

Oborožene tolpe vpadajo v cono A

Iz Italije stalno vpadajo na ozemlje cone A oborožene tolpe, ki strahujejo nezaščiteno prebivalstvo

Fašistični izdajalci že dalj časa strahujejo s svojimi tolparji beneške Slovence, ki so s svojim delom v organizaciji OF in s svojo borbo v NOV dokazali, da bodo priključeni k Jugoslaviji. Njih življenje je stalno ogroženo, na vsakem koraku jih zasledujejo. Od 1. aprila dalje so fašisti očeli svoj teror v vaseh, ki mejijo s kobarškimi okrajami, to je v vaseh ob bivši italijansko-avstrijski meji, katero so zadržali, da se ne bi kdo upal v Benečijo, kjer vlada pravo vojno stanje.

Ze pred prvim aprilom so se v območju vaseh dogodili razni incidenti. V vasi Mašera je bila napadena s kamenjem tovarna Kumar Adela iz Jevške. Napadla jo je vsa škoda, nahajala od obojestrane, zato ker učiteljica poučuje v slovenski in se drži z dekleti, ki so sodelovale v narodno osvobodilnem gibanju. Družine, ki so imele svoje pri opoziciji, so do bile veliko denarno pomoč.

Kot smo že poročali, so se 31. marca prebela čez demarkacijsko črto v cono A oborožene tolpe teroristi v civilnih oblekah, ki so grozile ljudstvu s požigom vasi in strahovali z orožjem. Te tolpe stalno kontrolirajo sektor, koder je potekala bivša meja med Italijo in

Avstrijo, streljajo preko črte, izstreljujejo in grozijo ljudem na tej strani.

Dne 7. aprila so ustavile te tolpe tovarna Hraša Janka in Bazino Ignacia iz Livka, ko sta prekrakala bivo mejo blizu vasi Topolovo. Sedem oboroženih civilistov, ki so zasilili italijansko orodje ju je ustavilo in prisililo, da sta dvignila roke, nakar so ju preiskali. Preden so ju po dolgem zaslišanju izpustili, so jima zagrozili, da bodo obratunali z družinami iz Livka, ki so najbolj aktivno delovale v narodno osvobodilnem gibanju. Med temi teroristi je bil tudi fašist in izdajalec iz Topolovega Cendol Anton, ki je pomlad 1943. leta izdal Nemcem partizanskega edinca, nato pa skladistič partizanskega orodja in hrane v vasi Svino. Nemci so zato vasa bombardirali z letali, jo uničili ter pri tem ubili 4 osebe.

1. aprila je v vasi Poštak stopil v gostilno pri Ovičniku bivši fašistični capo nuceo Tomazetič Peter iz Černice s skupino teroristov, oboroženih z ročnimi bombami. Vzklikali so: »hočemo vojno z Jugoslavijo in Rusijo! Zavedne beneške Slovence so z bombami v rokah silili, da bi vzklikali Italij! K temu so silili tudi tovarš Gorjupa Alfonza iz Kosce ter mu grozili s smrtjo.

učiteljica Miklavč upirala rekoč, da so knjige last otrok in da nimajo civilni policisti pravice, da jih zasežejo.

Učitelj pod nadzorstvom policije

V Breginju sta se dne 3. aprila predstavila učitelju Reje Danilu dva agenta civilne policije in ga vprašala, če je do bil dekret o odpuščenju iz službe. Obenem sta ga vprašala, zakaj nosi v gumbnici rdečo zvezdo. Naslednjega dne je prišel službeno v Bregin sam guverner in je na učiteljevo vprašanje o vzroku odpuščenju odgovoril, da je bil odpuščen iz političnih razlogov, ker je aktivno deloval pri ljudskih masovnih organizacijah. Učitelj mu je pojasnil, da je deloval samo na kulturnem in fizikalnem polju, nakar je guverner pripomnil, da je imela policija do vojne časa poljedelovati, kaj je vse delal, ker je bil več mesecev pod tajnim nadzorstvom.

Vse zavedno ljudstvo kobarškega okraja se sprašuje, kako dolgo bo še trajalo sedanje stanje. Ali ni dovolj, da so italijanski fašisti preganjali naše učitelje, naše knjige, območja vasi in grozile ljudstvu s požigi? Ali ni dovolj, da so Nemci in domobranci obkoljevali vasi, požigali, delali hišne preiskave s pretrgovanjem, da izkoro orožje ter preganjali našo pisano besedo? Ali ni dovolj, da so upajo prihajati v cono A opozovci, ki želijo narodni črti zavednega ljudstva, grozijo s požigi, napadajo učitelje ter jih sramotijo? Ali spadata v te čase vandalski napadi na slovenske zvestave, na učitelje, naše knjige, našo pisano besedo nad silikami naših velikih mojst?

Dne 8. aprila t. l. se je zopet podala k okrajnemu guvernerju delegacija roditeljskega sveta za Livko in Kobarid, da protestira zaradi dogodkov zadnjih dni. G. guverner je ni sprejel in se je opravičil, da je njegov tolnac odsoten.

Selo na Vipavskem

Dne 31. marca t. l. so pokopali dva junaka, neznanega tovaršila, ki sta 26. septembra 1943. leto ob priliki velike ofenzive žrtvovala v borbi pri Seli na Vipavskem svoje mlado življenje za svobodo naše zemlje. Ob odprtem grobu se je v imenu vsega ljudstva od njih poslovilo. Čet. Marjan. Tovarš je govoril o junastvu partizanskih borec, o mukah, ki so jih morali trpeti v boju z nacifašizmom, o velikih žrtvah, ki jih je naše ljudstvo dalo za svojo svobodo. Svoj govor je zaključil z obljubo, da jih naše ljudstvo ne bo nikdar pozabilo.

Čadrg

Ta vas šteje komaj 25 hiš. Znana je vsem starim partizanskim borec, ki so v njej vedno dobili zavetje. Vasičan so se partizanskega gibanja pridružili v celoti že leta 1942. Vsa je dala partizanski vojski 25 borec, od katerih jih je 8 padlo. Ob priliki akcije za pomoč delavstvu industrijskih centrov so kljub vsemu pomanjkanju zbrali precejšno vsoto denarja in znanje kolikolne hrane. Podarili so nad 300 kg raznega blaga. Obenem so medloženstvom razmetljivi komijski posili tudi protestno pismo, v katerem obojajo ravnanje civilne policije v Trstu in cono A Juljske krajine.

Tolmin

Množice se zavedajo važnosti za družnega življenja. Zato postavljajo čelni ustanov da bi tako postavile svoje silo z motornemu gospodarstvu. Ker je na Tolminskem sadjarstvo važna gospodarska panoga, ki je bila za časa italijanske okupacije zelo zanemarjena, posveča ljudska oblast največjo skrb varno sadjarstvu. Preko združbe bodo kmetje prodajali sadje na notranjem in zunanem trgu. Zadruga bo na sadjarstvu omogočila tudi gmetno pomoč. S pomočjo združbe bodo lahko organizirali nove sušilnice.

Našim peuskim zborom

Nah starejši pevi se gotovo že spominjajo Emila Adamčiča, najbolj popularnega slovenskega skladatelja. Pred prvo svetovno vojno je kot mlad fant živel v Trstu. Prišel je bil iz Ljubljane in se je budom dušil našim privedom, ki so se takrat imeli v prvi vrsti znanj tekem peuskih zborov. To je nekaj nenadnega, je popisal svoja prva utv, ete pevke slavnosti na Primorskem. Udeležuje se jih mlado in staro in obistvijo je vse vprek pomelano. Kmetičko ženico vidiš poleg gospe, ki je običajna po najnovejši modi, poleg delavca vidiš trgovca, industrijca, ubožnega študenta stravnca odličnega obduktita, skratka vsi narodov sloji v najlepši družinski skupnosti. In pevske šoli Koroje, se kateri je bilji in pojo tako stvar s razumevanjem in uspehom.

Ko smo o priliki govorili, na to je to, da imamo na Primorskem dobre pevce, svoje tenore, soprane, globoke baze, je Adamčič menil, da prihaja to od podneba. Morda bo kaj resnice na tem, gotovo pa je, da nam je dobra pevce ustvarila tudi naša

pevska tradicija, to se pravi, gojenje petja v pevskih zborih. Naše vasi so bile pomnožene, če so imele svoje pevsko društvo, ki je prepevalo ob vseh in žalostnih prilikah. V marsikateri družini je po več pevcev hkrati našim zahajalo k petju, za brati in se strani pa so doma prepevali najmlajši. In če otrok prepeva za se prvi mladosti, se mu ravno glas in izvežba grlo in glas.

Kdor se že spominja onih peuskih nastopov prejšnjih rodov in jih primerja s sedanjimi, bo takol ugotovil, da je naša pevska kultura, izobrazba silno padla. Nismo sami krivi, krivica je tudi deva petja, ki nas je tlačila. Zopomniti smo si jo za vse čase in branili se je doma s vsemi silami, ubranili za vsako ceno. Vendar bo treba dosti dela, da vomo popraviti škodo, ki smo jo utrpeli. Imamo dobro voljo, veselje, polna tepe pa je petje plemenit zabava, ki brez nje pravzaprav ne moremo živeti.

Petje v zboru je naša stara, a lepa strast. Zato imamo menda tudi toliko dobrih skladateljev. In seve, tudi dosti zborov, moških, mešanih, narodnih in umetnih.

Kjerkolj se midva srečava, prav milo se pogledava. Vse solnce naše so oči — vse to ljubezen stiri!

Komemoracija za majorjem Stenko

Dne 1. t. m. je minulo eno leto, odkar je zadet od sovražnikov krogel padel partizanski borec major Stenko. Doma je bil iz Tomačevice pri Komnu. Po njegovi borbenosti in junastvu je poznalo ljudstvo skoraj vsa mesta. Za njegovo zaslug v borbi proti nacifašizmu okupatorju je bil odlikovan in pohvaljen po maršalu Titu. Ob obletnici junarške smrti so se zbrali njegovi sovaščani, da bi na čim bolj svetel način spomnili na dan in se spomnili važnosti, ki je mnogim in mnogim pokazal pot k osvoboditvi izpod tujega jarma. Proslave so se udeležili prav vsi vaščani, od najstarejšega do najmlajšega. Otvorilni govor je imel tov. predsednik Krajevnega narodno osvobodilnega odbora, ki je med drugim poveljeval junastvu padlega Stenke in drugih junakov. Nato je spregovoril tov. Buda Franc, Stenkov soborec, ki je bil z njim, ko je zadet v glavo 1. aprila 1945. leta padel junarški smrti. Končno je spregovoril tovaršila Nade, ki je poudarila, da bi omemorijeli sovražnika, da bi se kdaj teptal primorsko zemljo, nato proslavo so zaključili s pet minutnim molkom in klicem: »Slava voj. Stenku in vsem padlim za svobodo!« Nato je mladina zapela žalostinko »Žrtvam«.

Slov. narodno gledališče za Trst in Primorje

bo uprizarlo na svojem gostovanju sledeča dela:

Pri Sv. Ivanu v Trstu v dvorani »S. Skamperles« v soboto 13. t. m. ob 20.30 uri komedijo v treh dejanjih »Pesem s ceste«. Predprodaja vstopnic kot po navadi.

V Boljuncu v Prosvetnem društvu v nedeljo 14. t. m. dramo v treh dejanjih »Razglednica«, in sicer dve predstavi: ob 17.30 uri za okoličane, ob 20.30 uri za domačine. Predprodaja vstopnic pri tovaršilu učitelju Kaplju.

Zasedanje vzhodno primorskega Okrožnega SIAU

Dne 4. t. m. je zasedel v leinodvorani v Ajdovščini okrožni plen SIAU. Delegatom je spregovoril tajnik SIAU za vzhodno primorsko okrajno tov. France Perovšek, ki je podal pregled političnih dogodkov in začrtal smernice za bodoče delo. Za njim je spregovorila tovaršila Ada Skat, ki je razpravljala o organizacijskih vprašanjih in opozorila delegate na napake pri delu. Po referatih se je razvila živahna diskusija, na podlagi katere so sprejeli vrsto sklepov. Končno so odposlali pozdravne resolucije tržaškemu antifašističnemu ljudstvu in maršalu Titu.

Opozorilo

Tovaršil Zagreb Matija — Trst, so naprosili, da se javi pri Osvobodilnem svetu za mesto Trst, ulica Machvalova 1. L. zaradi pomanjkanja o padem borcu Sergo Antonu.

OD TRIGLAVA DO JADRANA

Št. Peter na Krasu

Delavci in nameštenci tovarne vezalnih plošč v Št. Petru na Krasu so zbrali za delo četa »Toneta Tomičiča« 3.800 lir prestopilnih prispevkov. Delavci in nameštenci na zagi Trst in Korošec v Radohovi vasi pri Št. Petru na Krasu so v isti nameni s prostovoljnimi delom pomagali najpotrebnejšim.

Selo na Vipavskem

Dne 31. marca t. l. so pokopali dva junaka, neznanega tovaršila, ki sta 26. septembra 1943. leto ob priliki velike ofenzive žrtvovala v borbi pri Seli na Vipavskem svoje mlado življenje za svobodo naše zemlje. Ob odprtem grobu se je v imenu vsega ljudstva od njih poslovilo. Čet. Marjan. Tovarš je govoril o junastvu partizanskih borec, o mukah, ki so jih morali trpeti v boju z nacifašizmom, o velikih žrtvah, ki jih je naše ljudstvo dalo za svojo svobodo. Svoj govor je zaključil z obljubo, da jih naše ljudstvo ne bo nikdar pozabilo.

Čadrg

Ta vas šteje komaj 25 hiš. Znana je vsem starim partizanskim borec, ki so v njej vedno dobili zavetje. Vasičan so se partizanskega gibanja pridružili v celoti že leta 1942. Vsa je dala partizanski vojski 25 borec, od katerih jih je 8 padlo. Ob priliki akcije za pomoč delavstvu industrijskih centrov so kljub vsemu pomanjkanju zbrali precejšno vsoto denarja in znanje kolikolne hrane. Podarili so nad 300 kg raznega blaga. Obenem so medloženstvom razmetljivi komijski posili tudi protestno pismo, v katerem obojajo ravnanje civilne policije v Trstu in cono A Juljske krajine.

Tolmin

Množice se zavedajo važnosti za družnega življenja. Zato postavljajo čelni ustanov da bi tako postavile svoje silo z motornemu gospodarstvu. Ker je na Tolminskem sadjarstvo važna gospodarska panoga, ki je bila za časa italijanske okupacije zelo zanemarjena, posveča ljudska oblast največjo skrb varno sadjarstvu. Preko združbe bodo kmetje prodajali sadje na notranjem in zunanem trgu. Zadruga bo na sadjarstvu omogočila tudi gmetno pomoč. S pomočjo združbe bodo lahko organizirali nove sušilnice.

Našim peuskim zborom

Nah starejši pevi se gotovo že spominjajo Emila Adamčiča, najbolj popularnega slovenskega skladatelja. Pred prvo svetovno vojno je kot mlad fant živel v Trstu. Prišel je bil iz Ljubljane in se je budom dušil našim privedom, ki so se takrat imeli v prvi vrsti znanj tekem peuskih zborov. To je nekaj nenadnega, je popisal svoja prva utv, ete pevke slavnosti na Primorskem. Udeležuje se jih mlado in staro in obistvijo je vse vprek pomelano. Kmetičko ženico vidiš poleg gospe, ki je običajna po najnovejši modi, poleg delavca vidiš trgovca, industrijca, ubožnega študenta stravnca odličnega obduktita, skratka vsi narodov sloji v najlepši družinski skupnosti. In pevske šoli Koroje, se kateri je bilji in pojo tako stvar s razumevanjem in uspehom.

Ko smo o priliki govorili, na to je to, da imamo na Primorskem dobre pevce, svoje tenore, soprane, globoke baze, je Adamčič menil, da prihaja to od podneba. Morda bo kaj resnice na tem, gotovo pa je, da nam je dobra pevce ustvarila tudi naša

pevska tradicija, to se pravi, gojenje petja v pevskih zborih. Naše vasi so bile pomnožene, če so imele svoje pevsko društvo, ki je prepevalo ob vseh in žalostnih prilikah. V marsikateri družini je po več pevcev hkrati našim zahajalo k petju, za brati in se strani pa so doma prepevali najmlajši. In če otrok prepeva za se prvi mladosti, se mu ravno glas in izvežba grlo in glas.

Kdor se že spominja onih peuskih nastopov prejšnjih rodov in jih primerja s sedanjimi, bo takol ugotovil, da je naša pevska kultura, izobrazba silno padla. Nismo sami krivi, krivica je tudi deva petja, ki nas je tlačila. Zopomniti smo si jo za vse čase in branili se je doma s vsemi silami, ubranili za vsako ceno. Vendar bo treba dosti dela, da vomo popraviti škodo, ki smo jo utrpeli. Imamo dobro voljo, veselje, polna tepe pa je petje plemenit zabava, ki brez nje pravzaprav ne moremo živeti.

Petje v zboru je naša stara, a lepa strast. Zato imamo menda tudi toliko dobrih skladateljev. In seve, tudi dosti zborov, moških, mešanih, narodnih in umetnih.

Kjerkolj se midva srečava, prav milo se pogledava. Vse solnce naše so oči — vse to ljubezen stiri!

Nastop peuskih zborov v Lonjerju

V nedeljo 14. 4. 46. ob 16 in pol gostujejo v Lonjerju vsi peški zbori iz Trsta in bližnje okolice. Vsa zbor nastopi z dvema točkama. Nudi se lepa prilika vsem ljubiteljem zborov glasbe.

Slov. narodno gledališče za Trst in Primorje

bo uprizarlo na svojem gostovanju sledeča dela:

Pri Sv. Ivanu v Trstu v dvorani »S. Skamperles« v soboto 13. t. m. ob 20.30 uri komedijo v treh dejanjih »Pesem s ceste«. Predprodaja vstopnic kot po navadi.

V Boljuncu v Prosvetnem društvu v nedeljo 14. t. m. dramo v treh dejanjih »Razglednica«, in sicer dve predstavi: ob 17.30 uri za okoličane, ob 20.30 uri za domačine. Predprodaja vstopnic pri tovaršilu učitelju Kaplju.

Zasedanje vzhodno primorskega Okrožnega SIAU

Dne 4. t. m. je zasedel v leinodvorani v Ajdovščini okrožni plen SIAU. Delegatom je spregovoril tajnik SIAU za vzhodno primorsko okrajno tov. France Perovšek, ki je podal pregled političnih dogodkov in začrtal smernice za bodoče delo. Za njim je spregovorila tovaršila Ada Skat, ki je razpravljala o organizacijskih vprašanjih in opozorila delegate na napake pri delu. Po referatih se je razvila živahna diskusija, na podlagi katere so sprejeli vrsto sklepov. Končno so odposlali pozdravne resolucije tržaškemu antifašističnemu ljudstvu in maršalu Titu.

Opozorilo

Tovaršil Zagreb Matija — Trst, so naprosili, da se javi pri Osvobodilnem svetu za mesto Trst, ulica Machvalova 1. L. zaradi pomanjkanja o padem borcu Sergo Antonu.

OD TRIGLAVA DO JADRANA

Št. Peter na Krasu

Delavci in nameštenci tovarne vezalnih plošč v Št. Petru na Krasu so zbrali za delo četa »Toneta Tomičiča« 3.800 lir prestopilnih prispevkov. Delavci in nameštenci na zagi Trst in Korošec v Radohovi vasi pri Št. Petru na Krasu so v isti nameni s prostovoljnimi delom pomagali najpotrebnejšim.

Selo na Vipavskem

Dne 31. marca t. l. so pokopali dva junaka, neznanega tovaršila, ki sta 26. septembra 1943. leto ob priliki velike ofenzive žrtvovala v borbi pri Seli na Vipavskem svoje mlado življenje za svobodo naše zemlje. Ob odprtem grobu se je v imenu vsega ljudstva od njih poslovilo. Čet. Marjan. Tovarš je govoril o junastvu partizanskih borec, o mukah, ki so jih morali trpeti v boju z nacifašizmom, o velikih žrtvah, ki jih je naše ljudstvo dalo za svojo svobodo. Svoj govor je zaključil z obljubo, da jih naše ljudstvo ne bo nikdar pozabilo.

Čadrg

Ta vas šteje komaj 25 hiš. Znana je vsem starim partizanskim borec, ki so v njej vedno dobili zavetje. Vasičan so se partizanskega gibanja pridružili v celoti že leta 1942. Vsa je dala partizanski vojski 25 borec, od katerih jih je 8 padlo. Ob priliki akcije za pomoč delavstvu industrijskih centrov so kljub vsemu pomanjkanju zbrali precejšno vsoto denarja in znanje kolikolne hrane. Podarili so nad 300 kg raznega blaga. Obenem so medloženstvom razmetljivi komijski posili tudi protestno pismo, v katerem obojajo ravnanje civilne policije v Trstu in cono A Juljske krajine.

Tolmin

Množice se zavedajo važnosti za družnega življenja. Zato postavljajo čelni ustanov da bi tako postavile svoje silo z motornemu gospodarstvu. Ker je na Tolminskem sadjarstvo važna gospodarska panoga, ki je bila za časa italijanske okupacije zelo zanemarjena, posveča ljudska oblast največjo skrb varno sadjarstvu. Preko združbe bodo kmetje prodajali sadje na notranjem in zunanem trgu. Zadruga bo na sadjarstvu omogočila tudi gmetno pomoč. S pomočjo združbe bodo lahko organizirali nove sušilnice.

Našim peuskim zborom

Nah starejši pevi se gotovo že spominjajo Emila Adamčiča, najbolj popularnega slovenskega skladatelja. Pred prvo svetovno vojno je kot mlad fant živel v Trstu. Prišel je bil iz Ljubljane in se je budom dušil našim privedom, ki so se takrat imeli v prvi vrsti znanj tekem peuskih zborov. To je nekaj nenadnega, je popisal svoja prva utv, ete pevke slavnosti na Primorskem. Udeležuje se jih mlado in staro in obistvijo je vse vprek pomelano. Kmetičko ženico vidiš poleg gospe, ki je običajna po najnovejši modi, poleg delavca vidiš trgovca, industrijca, ubožnega študenta stravnca odličnega obduktita, skratka vsi narodov sloji v najlepši družinski skupnosti. In pevske šoli Koroje, se kateri je bilji in pojo tako stvar s razumevanjem in uspehom.

Ko smo o priliki govorili, na to je to, da imamo na Primorskem dobre pevce, svoje tenore, soprane, globoke baze, je Adamčič menil, da prihaja to od podneba. Morda bo kaj resnice na tem, gotovo pa je, da nam je dobra pevce ustvarila tudi naša

pevska tradicija, to se pravi, gojenje petja v pevskih zborih. Naše vasi so bile pomnožene, če so imele svoje pevsko društvo, ki je prepevalo ob vseh in žalostnih prilikah. V marsikateri družini je po več pevcev hkrati našim zahajalo k petju, za brati in se strani pa so doma prepevali najmlajši. In če otrok prepeva za se prvi mladosti, se mu ravno glas in izvežba grlo in glas.

Kdor se že spominja onih peuskih nastopov prejšnjih rodov in jih primerja s sedanjimi, bo takol ugotovil, da je naša pevska kultura, izobrazba silno padla. Nismo sami krivi, krivica je tudi deva petja, ki nas je tlačila. Zopomniti smo si jo za vse čase in branili se je doma s vsemi silami, ubranili za vsako ceno. Vendar bo treba dosti dela, da vomo popraviti škodo, ki smo jo utrpeli. Imamo dobro voljo, veselje, polna tepe pa je petje plemenit zabava, ki brez nje pravzaprav ne moremo živeti.

Petje v zboru je naša stara, a lepa strast. Zato imamo menda tudi toliko dobrih skladateljev. In seve, tudi dosti zborov, moških, mešanih, narodnih in umetnih.

Kjerkolj se midva srečava, prav milo se pogledava. Vse solnce naše so oči — vse to ljubezen stiri!

Likvidacija četništva v Jugoslaviji

Sodišče bo izreklo sodbo proti Mihajloviču javno pred vsem svetom

Slov. narodno gledališče za Trst in Primorje

bo uprizarlo na svojem gostovanju sledeča dela:

Pri Sv. Ivanu v Trstu v dvorani »S. Skamperles« v soboto 13. t. m. ob 20.30 uri komedijo v treh dejanjih »Pesem s ceste«. Predprodaja vstopnic kot po navadi.

V Boljuncu v Prosvetnem društvu v nedeljo 14. t. m. dramo v treh dejanjih »Razglednica«, in sicer dve predstavi: ob 17.30 uri za okoličane, ob 20.30 uri za domačine. Predprodaja vstopnic pri tovaršilu učitelju Kaplju.

V nedeljo 14. 4. 46. ob 16 in pol gostujejo v Lonjerju vsi peški zbori iz Trsta in bližnje okolice. Vsa zbor nastopi z dvema točkama. Nudi se lepa prilika vsem ljubiteljem zborov glasbe.

Zasedanje vzhodno primorskega Okrožnega SIAU

Dne 4. t. m. je zasedel v leinodvorani v Ajdovščini okrožni plen SIAU. Delegatom je spregovoril tajnik SIAU za vzhodno primorsko okrajno tov. France Perovšek, ki je podal pregled političnih dogodkov in začrtal smernice za bodoče delo. Za njim je spregovorila tovaršila Ada Skat, ki je razpravljala o organizacijskih vprašanjih in opozorila delegate na napake pri delu. Po referatih se je razvila živahna diskusija, na podlagi katere so sprejeli vrsto sklepov. Končno so odposlali pozdravne resolucije tržaškemu antifašističnemu ljudstvu in maršalu Titu.

Opozorilo

Tovaršil Zagreb Matija — Trst, so naprosili, da se javi pri Osvobodilnem svetu za mesto Trst, ulica Machvalova 1. L. zaradi pomanjkanja o padem borcu Sergo Antonu.

OD TRIGLAVA DO JADRANA

Št. Peter na Krasu

Delavci in nameštenci tovarne vezalnih plošč v Št. Petru na Krasu so zbrali za delo četa »Toneta Tomičiča« 3.800 lir prestopilnih prispevkov. Delavci in nameštenci na zagi Trst in Korošec v Radohovi vasi pri Št. Petru na Krasu so v isti nameni s prostovoljnimi delom pomagali najpotrebnejšim.

Selo na Vipavskem

Dne 31. marca t. l. so pokopali dva junaka, neznanega tovaršila, ki sta 26. septembra 1943. leto ob priliki velike ofenzive žrtvovala v borbi pri Seli na Vipavskem svoje mlado življenje za svobodo naše zemlje. Ob odprtem grobu se je v imenu vsega ljudstva od njih poslovilo. Čet. Marjan. Tovarš je govoril o junastvu partizanskih borec, o mukah, ki so jih morali trpeti v boju z nacifašizmom, o velikih žrtvah, ki jih je naše ljudstvo dalo za svojo svobodo. Svoj govor je zaključil z obljubo, da jih naše ljudstvo ne bo nikdar pozabilo.

Čadrg

Ta vas šteje komaj 25 hiš. Znana je vsem starim partizanskim borec, ki so v njej vedno dobili zavetje. Vasičan so se partizanskega gibanja pridružili v celoti že leta 1942. Vsa je dala partizanski vojski 25 borec, od katerih jih je 8 padlo. Ob priliki akcije za pomoč delavstvu industrijskih centrov so kljub vsemu pomanjkanju zbrali precejšno vsoto denarja in znanje kolikolne hrane. Podarili so nad 300 kg raznega blaga. Obenem so medloženstvom razmetljivi komijski posili tudi protestno pismo, v katerem obojajo ravnanje civilne policije v Trstu in cono A Juljske krajine.

Tolmin

Množice se zavedajo važnosti za družnega življenja. Zato postavljajo čelni ustanov da bi tako postavile svoje silo z motornemu gospodarstvu. Ker je na Tolminskem sadjarstvo važna gospodarska panoga, ki je bila za časa italijanske okupacije zelo zanemarjena, posveča ljudska oblast največjo skrb varno sadjarstvu. Preko združbe bodo kmetje prodajali sadje na notranjem in zunanem trgu. Zadruga bo na sadjarstvu omogočila tudi gmetno pomoč. S pomočjo združbe bodo lahko organizirali nove sušilnice.

Našim peuskim zborom

Nah starejši pevi se gotovo že spominjajo Emila Adamčiča, najbolj popularnega slovenskega skladatelja. Pred prvo svetovno vojno je kot mlad fant živel v Trstu. Prišel je bil iz Ljubljane in se je budom dušil našim privedom, ki so se takrat imeli v prvi vrsti znanj tekem peuskih zborov. To je nekaj nenadnega, je popisal svoja prva utv, ete pevke slavnosti na Primorskem. Udeležuje se jih mlado in staro in obistvijo je vse vprek pomelano. Kmetičko ženico vidiš poleg gospe, ki je običajna po najnovejši modi, poleg delavca vidiš trgovca, industrijca, ubožnega študenta stravnca odličnega obduktita, skratka vsi narodov sloji v najlepši družinski skupnosti. In pevske šoli Koroje, se kateri je bilji in pojo tako stvar s razumevanjem in uspehom.

Ko smo o priliki govorili, na to je to, da imamo na Primorskem dobre pevce, svoje tenore, soprane, globoke baze, je Adamčič menil, da prihaja to od podneba. Morda bo kaj resnice na tem, gotovo pa je, da nam je dobra pevce ustvarila tudi naša

pevska tradicija, to se pravi, gojenje petja v pevskih zborih. Naše vasi so bile pomnožene, če so imele svoje pevsko društvo, ki je prepevalo ob vseh in žalostnih prilikah. V marsikateri družini je po